

sine Betragtninger over, hvad Toldindtægterne overhovedet ville kunne give her til Lands. Thi 1909 er af to Grunde et abnormt Aar. For det første, fordi Toldindtægterne ikke gav, hvad de skulde give, da man i 1908 paa store Positioner havde fortoldet, hvad man havde Brug for i 1909, fordi man vidste, at Tolden vilde stige. Det gælder Tobak, Spiritus, Træ og Tømmer, paa alle disse Punkter, hvor Tolden betyder meget, havde man sikret sig forud ved at indklare det mest mulige, inden den nye Toldlov traadte i Kraft. Dernæst er det et abnormt Aar, fordi selve Kreditoplagsbevillingerne bleve forandrede, og endelig fordi det var et særligt Depressionsaar kommende efter Opgangsaar. Man kan derfor aldeles ikke gaa ud fra, at 1909 er et normalt Aar. Det ærede Medlem tager ogsaa fejl i, hvad han bemærker om de enkelte Positioner, der have været mindre i Januar, som Bomuldsvarer og uldne Varer; det ærede Medlem regnede ud, at de havde givet i alt 50,000 Kr. mindre i Januar Maaned. Men det ligger i, at de tilsvarende Toldindtægter i Januar Maaned 1908 vare særlig store paa Grund af Kreditoplagsrettens Forandring, saaledes at man i Virkeligheden i Januar 1908 fortoldede for $\frac{1}{2}$ Aar i Stedet for $\frac{1}{4}$ Aar; Januar Maaned har derfor været en særlig Nedgangsmaaned, og det ærede Medlem har ikke Ret, naar han deraf, at disse Varer gav 50,000 Kr. mindre i Januar, drog den Slutning, at Nedgangen paa denne Post for alle 12 Maaneder tilsammen vilde give $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Mindreindtægt. Det ærede Medlem ser ganske fejl paa den Ting.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) talte om Udrensningen. Jeg maa have Lov til at sige et Par Ord herom, tillige fordi det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) ogsaa nævnte dette Ord og sagde, at Ministeriet i saa Henseende ikke havde opfyldt, hvad det havde lovet. Dette ærede Medlem var — hvad der undrer mig lidt fra dette ærede Medlems Side — inde paa Spørgsmaalet Hald. Det ærede Medlem udmærker sig jo ikke alene ved stor Veltalenhed, men ogsaa ved Kultur og Dannelse, saa jeg undrer mig over, at han vil tage dette jeg synes noget forslidte og opbrugte Spørgsmaal op. Det var endda, sagde det ærede Medlem, gaaet ud over Børnene, man havde ikke holdt sig alene til Faderens Synder. Jeg maa have Lov til at sige derom, at Frk. Hald den 1. April vil blive ansat i Finansministeriet, saa fra min Side har der i alt

Fald ikke været nogen Forfølgelse overfor Frk. Hald. Det har jeg ogsaa sagt i Folketinget, saa det ærede Medlem maa vist have overset dette Punkt. Jeg synes ikke, at man kan strække sig videre end til netop at give den unge Dame den Ansættelse, hun ønsker.

Om Udrensningen vilde jeg i øvrigt gerne sige et Par Ord. Jeg synes, at de ærede Medlemmer gøre Ministeriet storlig Uret. Det gælder jo ikke blot om at skaffe Folk bort, som ikke bør sidde paa den Post, hvorpaa de sidde. Dette kan være vanskeligt af mange Grunde. Man kan ikke saaledes fjerne dem, der have faaet et eller andet, skulle vi sige Ben, for at bruge et meget populært Udtryk, og skyde dem bort fra det. Begge de ærede Medlemmer vide godt, at slikt ikke lader sig gøre. Det er neppe Tingets og heller ikke Regeringens Mening, at den just skulde udrense paa den Maade, at den skulde fjerne Indehaveren af de forskellige Fordele fra de Fordele, som tidligere Regeringer havde givet dem. Heller ikke ved jeg af, at nogen af de ærede Medlemmer — det er for Resten for dem, der kende Forholdene i Landstinget, snurigt at se netop disse to ærede Medlemmer saa enige; de pleje jo ikke at være det — har bebrejdet Regeringen, at den paa noget Punkt har givet nogen en Fordel, som vedkommende ikke fortjente, eller har udmærket nogen, som ikke fortjente det. Og det er dog ogsaa en Del af en Udrensning, at man intet kan bebrejde Regeringen med Hensyn til *Renlighed*. Udrensning er jo ikke alene noget negativt, det at fjerne, men det er ogsaa noget positivt, og jeg tør sige, at der i Virkeligheden af mine Kolleger, og det gælder ogsaa mig, har fundet den Udrensning Sted, at de nuværende Ministre ingen Sinde have taget politiske Hensyn ved Udnævnelser, Embedsbesættelser og Uddeling af de Goder, en Regering altid kan raade over, og det have vi Lov til at regne os til Ære, og vi have Lov til at sige, at i den Henseende adskille vi os fra tidligere Regeringer. Jeg hævder derfor, at vi ere et Udrensningsministerium i den Forstand, at vi gøre det rigtige paa dette Punkt.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) mener stadig, at der ikke vises Sparsommelighed nok. Jeg er enig med ham deri, men jeg maa stadig henvise til, at vi have arvet Finanslovsforlaget for det kommende Aar fra en anden Regering, og det er saa fuldt af Konsekvenser af bestaaende Love og tidligere Bevillinger, at man ikke paa et Aar kan